

ת"פ 5142/04/13 - המאשימה - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד הנאשם - א ג

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 5142-04-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ג (עציר)

בפני בעניין: כב' השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד איריס מוריץ

נגד
הנאשם - א ג ע"י עוה"ד רפאל רפאלוב

ג ז ר - ד ין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שמונה אישומים. הצדדים הגיעו להסדר שלפיו אישומים 3 ו-7 נמחקו מכתב האישום והנאשם יודה בשאר האישומים ויורשע בהם. כמו כן, סוכם שיתקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן. אין הסכמה בין הצדדים לעניין העונש, לרבות לעניין בקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה. המאשימה הצהירה שהיא מגבילה את עתירתה לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל. הרקע לכל האישומים הוא עבירות כנגד אשתו של הנאשם (להלן: **המתלוננת**) ואשר להם ילד משותף יליד 2011. בני הזוג התגוררו במחצית הראשונה לנישואיהם בבית הוריו של הנאשם בתחומי ... (להלן: **בית ההורים**) ולאחר מכן, בבית בתחומי ... (להלן: **הבית**). אעמוד להלן על האישומים שבהם הורשע הנאשם.

2. באישום הראשון - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של ניסיון לתקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-380(ב)(1) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות האישום הראשון, ביום 29.3.13, בחדר השינה בבית, התפתח ויכוח מילולי בין הנאשם למתלוננת במהלכו אמרה לו כי הוא מתנהג כמו מלך בבית. בתגובה, אחז הנאשם בשלט הטלביזיה וזרק אותו לעברה של המתלוננת מבלי שפגע בה.

3. באישום השני - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-380(ב)(1) לחוק העונשין וכן היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השני, ביום

30.3.13 בשעה 18:30 או בסמוך לכך, בהיותם בבית, כעס הנאשם על המתלוננת בשל כך שלא ניקתה את הבית. הנאשם התקשר לאימו ושוחח עימה. המתלוננת התקרבה אל הטלפון וצעקה לאימו של הנאשם "אני רוצה להתגרש מהבן שלך, הוא לא מתנהג יפה". בתגובה, אמר הנאשם לאימו שהמתלוננת "מרימה את האף שלה בזמן האחרון". בהמשך, עת שהו הנאשם, המתלוננת ובנם הקטין בסלון הבית, בעט הנאשם במתלוננת באמצעות רגלו בכף יד ימין של המתלוננת והורה לה "תעופי לחדר, אני לא רוצה לראות אותך ולשמוע ממך". משזו סירבה, אחז הנאשם בידה של המתלוננת ודחף אותה לעבר חדר בבית בעודו אומר לה "תבחרי באיזה חדר את רוצה להיות סגורה". הנאשם הכניס את המתלוננת לחדר וסגר את הדלת. בהמשך, יצאה המתלוננת מהחדר וניגשה לעבר המכשיר הסלולארי שלה אשר היה מונח על שולחן הסלון (להלן: **המכשיר**). בתגובה, נטל הנאשם את המכשיר, הפריד את כרטיס הסיים מהמכשיר והשליך את המכשיר לעבר המחבת ובה שמן חם. המתלוננת נטלה את המכשיר ויצאה מהבית. הנאשם דלק אחריה לעבר חדר המדרגות שבבניין וירק לעבר המקום בו עמדה המתלוננת.

4. באישום הרביעי - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום הרביעי, בחודש מרץ 2012, עת האכילה המתלוננת את בנם הקטין עם בקבוק בתוך הבית, ועל רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת לגבי ניקיון הבית, נטל הנאשם את הבקבוק מידיה של המתלוננת ושפך את תכולתו על המתלוננת, על הקטין ועל קירות הבית.

5. באישום החמישי - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום החמישי, במהלך שנת 2011, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עת היתה המתלוננת בחודש השמיני להריונה ובהיותם בבית, בשעות הערב, ביקשה המתלוננת מהנאשם כי ירכוש עבורה מכשיר סלולארי חדש. בתגובה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז את ראשה באמצעות ידיו, משך את שערה וטלטל את גופה. כתוצאה ממעשיו נשמט עגיל מאוזנה של המתלוננת.

6. באישום השישי - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השישי, בחודש ינואר 2011, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, עת היתה המתלוננת בחודש השני להריונה, תקף הנאשם את המתלוננת במטבח הבית בשעות הבוקר, בכך שאחז בכוס ובה קפה חם ושפך אותו על ראשה של המתלוננת. בנסיבות אלה, עזבה המתלוננת את הבית והתגוררה בבית הוריה במשך שבוע ימים.

7. באישום השמיני - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין וכן בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השמיני, במהלך שנת 2009, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, בבית ההורים, למשך מחצית השנה לערך ובתדירות של אחת למספר שבועות לערך, נהג הנאשם לתקוף את המתלוננת בכך שהיה סוטר לה ומכה אותה באמצעות ידיו בגבה. בנסיבות אלו, היה הנאשם מאיים על המתלוננת באומרו לה כי "ישבור

את שיניה".

תסקירי שירות המבחן

8. התקבלו שלושה תסקירים מטעם שירות המבחן, 7.11.13; 2.3.14; 29.5.14 ואשר נאמר בהם בתמצית כדלקמן:

- א. לנאשם אין עבר פלילי קודם;
- ב. הנאשם עבר הליך טיפולי שיקומי במסגרת שירות המבחן למניעת אלימות במשפחה, ואשר עבר אותו בהצלחה והנאשם גם שיתף פעולה עם שירות המבחן;
- ג. הנאשם הביע חרטה על מעשיו;
- ד. שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה והטלת צו מבחן ושל"צ וזאת לאור חששו של הנאשם שהדבר יפגע באפשרויות התעסוקה העתידיות שלו וזאת לא כל שכן בהיותו מפרנס יחיד בבית.

טענות הצדדים לעונש

9. המאשימה טענה שהעונש הראוי בנסיבות העניין הוא מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת לאור החומרה שנובעת מכל אחד מהאישומים כפי שפורטו לעיל והמשקל המצטבר של כל האישומים יחדיו.
10. בא כח הנאשם עתר לביטול ההרשעה בדיון וכן הגיש אסופה של תעודות המעידות על קורסים שונים שאותם עבר הנאשם. הנאשם סיים 13 שנות לימוד בבית ספר טכנולוגי ועבר סדרה ארוכה של קורסי הכשרה והשתלמויות בנושא אבטחת מידע ואף עבד בתפקיד זה בחברת ביטוח ובעקבות התיק שבפני ומעצרו, פוטר מעבודתו. קיים חשש שאם ההרשעה בדיון תמשיך לעמוד בעינה, הדבר יפגע ביכולתו לחזור להשתלב במעגל העבודה בתחומי עיסוקו. בנוסף, הנאשם קיבל תעודת הערכה מתקופת שירותו הצבאי.

אירוע אחד או מספר אירועים

11. במקרה שבפני, מדובר בשישה אירועים נפרדים, לגבי כל אישום ואישום. בנוסף, באישום השמיני, שכולל בתוכו מספר רב של עבירות, מדובר במספר רב של אירועים. יוצא מכך שיש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד. עם זאת, כפי שאראה בפרק הבא, לגבי כל אירוע ואירוע מתחם העונש ההולם

נע בין מאסר על תנאי ל-15 חודשי מאסר בפועל. לאור הדימיון הרב בין האירועים השונים, שיש בו בכדי ללמד על דפוס התנהגות של הנאשם כלפי המתלוננת, דומני שהמתחם שקבעתי הוא נכון לגבי כל אחד מהאירועים בנפרד ובסופו של יום, בית המשפט יצטרך לעשות שקלול של העונש בהתחשב בריבוי האירועים.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. להלן מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אלימות במשפחה, אשר מובילים אותי למסקנה שהמתחם לגבי כל אחד מהאישומים בכתב האישום נע בין מאסר על תנאי ל-15 חודשי מאסר בפועל:

א. רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.11.2012). במקרה זה היה מדובר באיש חינוך שהיכה את אשתו וילדיו בהזדמנויות שונות. בסופו של דבר, הוטלו על המבקש מאסר על תנאי, צו מבחן למשך 18 חודשים וצו שירות לתועלת הציבור של 200 שעות.

ב. רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.11.12) במקרה זה המבקש תקף את בת זוגו בכך שהלם בה באגרופיו בצלעותיה וגרם לשבר באחת הצלעות. בנוסף, המבקש גרם נזק לרכוש בכך שהשליך טוסטר לתוך הכיור והפיל ארצה די.וי.די ורמקול המחובר אליו. בית משפט השלום בת"א הטיל עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. בית משפט זקף לזכותו של המבקש כי השתלב בתהליך טיפולי למניעת הישנותן של עבירות אלימות בעתיד. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ע"י המדינה, הושתו עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וסכום הפיצוי למתלוננת הוגדל מסך של 1000 ₪ לֶסך של 5000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון מטעם המבקש, נדחתה.

ג. רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.1.13). לבית משפט השלום ברחובות הוגש כתב אישום כנגד המבקש כולל שני אישומים שעניינם תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה. המבקש השליך לעבר ראשה של אשתו חפצים שונים, היכה אותה באגרופיו, איים עליה וקיללה. בהמשך השליך את תכולת המקרר על רצפת הבית, ריסק מספר כיסאות ושבר באמצעות מטאטא פמוטים אשר הוצבו בסלון הבית. בנוסף, המבקש השליך לעבר ראשה של המתלוננת חלקי ארון, סטר לה, היכה אותה באגרופיו והרימה בחולצתה עד שזו נקרעה. לאחר מכן הוביל המבקש את המתלוננת למיטתם, הסיר ממנה את מכנסיה ותחתוניה ובעט ברכה. באירוע באישום השני כחודש ומחצה לאחר האירוע נשוא האישום הראשון, לאחר שמאכליה של המתלוננת לא ערבו לחיכו של המבקש, הוא דחף את המתלוננת אל מחוץ לביתם, נעל את דלת הבית והותירה מחוץ לבית. מתסקיר שירות המבחן עלה כי המבקש מתקשה לוסת את דחפיו ולכן התנהגותו אינה צפויה ולעיתים אף בלתי נשלטת. בית משפט הטיל עליו 8 חודשי

מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וזאת למרות העדר קיומו של עבר פלילי. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. ע"פ 4800/12 **סולומון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.2.13). המערער הורשע בכתב אישום מתוקן במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות שביצע בבת זוגו. על פי כתב האישום, במספר הזדמנויות מאז שהיתה בהיריון ביקש המערער לקיים עם המתלוננת יחסי מין ועל רקע דרישה זו התעורר בין בני הזוג ויכוח במהלכו תקף המערער את המתלוננת והיכה אותה בפניה ובחלקי גופה השונים. גם לאחר שהמתלוננת ילדה את בנם, תקף אותה במספר הזדמנויות ועל רקע דומה. הנאשם נהג לסטור בפניה של המתלוננת ולהכות בה באגרופיו בכל חלקי גופה. מתסקיר שירות המבחן עלה כי המערער זקוק לטיפול אינטנסיבי בתחום האלימות ואף נשלח לטיפול בהוסטל לגברים מכים ושהה במקום כארבעה חודשים עד שאובחנה אצלו מחלת הסרטן שבגינה החל לעבור טיפולים. בית משפט המחוזי בבאר שבע הטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

הבקשה לביטול ההרשעה

13. עבירות של אלימות במשפחה הן עבירות חמורות שהרוח הנושבת מפסיקתו של בית המשפט העליון היא שיש להחמיר בעבירות מעין אלה, לרבות סיום הליכים אלה בהרשעה וזאת על אף הנזק שעלול להיגרם לנאשם בתחום הקריירה והתעסוקה. לדוגמאות ראו למשל רע"פ 7720/12 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.11.12) שבו היה מדובר בעובד ציבור ששימש בתפקידים בכירים בשירות המדינה בתחום החינוך ואשר הורשע בעבירות של אלימות במשפחה כלפי בת זוגו וילדיו ובקשתו לאי הרשעה נדחתה (ראו דבריו של כבוד השופט רובינשטיין בפסקה י' להחלטתו). למקרה דומה שבו נדחתה בקשה לאי הרשעת נאשם בעבירה של אלימות בין בני זוג ראו רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.1.13). כמו כן, על כך שיש להרשיע בעבירות אלימות, באופן כללי, בהתחשב בחומרת הנזק שנגרם לקורבן, ראו: רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.6.14).

14. במקרה שבפני, בקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה דינה להידחות וזאת מכל הנימוקים שלהלן:

א. ריבוי אישומים ומהות המעשים;

ב. העבירות הותרו על פני כל תקופת הנישואים שבין בני הזוג, במשך כשלוש וחצי שנים;

ג. באישום השמיני יש מספר רב של מקרים;

ד. לא הוכח בפניי שתעסוקה בתחום אבטחת מידע בחברות פרטיות, כגון חברת ביטוח שבה עבד הנאשם בטרם מעצרו, מחייב העדר קיומו של רישום פלילי בעבירות שבהן הורשע. מכל מקום, גם אם אכן יגרם לנאשם נזק בתחום התעסוקה בכך שלא תבוטל ההרשעה, בנסיבות הכלליות של כתב האישום שבפני, האינטרס הציבורי גובר על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. הווה אומר, גם אם הנאשם היה מוכיח נזק קונקרטי, לא היה מקום לבטל את ההרשעה.

שאלת הסטייה מהמתחם

15. אומנם, לבית המשפט סמכות לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום וזאת לאור העובדה שהנאשם השתתף בקבוצה טיפולית למניעת אלימות במשפחה בשיתוף עם שירות המבחן, אין בנתון זה, כשלעצמו, כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. מדובר בעבירות חמורות שנפרשו על פני תקופה ממושכת והעובדה שהנאשם השתתף בקבוצה טיפולית למניעת אלימות במשפחה תילקח בחשבון בעת קביעה היכן להציב את הנאשם בתוך המתחם, אך לא מחוצה לו.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

16. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל השיקולים שלהלן: הודאה וחסכון בזמן שיפוטי; העדר עבר פלילי; השלכות העונש על הנאשם ובני משפחתו בהיותו המפרנס היחיד; ההשתתפות בהליך שיקומי למניעת אלימות במשפחה במסגרת שירות המבחן.

17. מן הראוי לציין שלאור ריבוי המקרים, העונש הראוי צריך שיהיה מאסר מאחורי סורג ובריח. העובדה שהנאשם עבר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן יש בו בכדי להשליך על אורך תקופת המאסר, אך אין בו די בכדי לפטור אותו ממאסר ממש, אף לא בעבודות שירות. על ההשלכה של ריבוי מקרים בעבירות אלימות במשפחה על שיקול דעתו של בית המשפט להטיל מאסר ממש ולא להסתפק בעבודות שירות, גם אם מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, ראו את דברי כבוד השופט ג'ובראן ב- ע"פ 4875/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (26.1.12), פסקאות 14 - 15.

18. בנסיבות אלה, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 30.3.13 עד 1.5.13.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים

חודשים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.15 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

ניתן צו כללי להשמדה, חילוט או החזרה לבעלים של מוצגים לפי שיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ה, 26 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.